

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 53/2023
16.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Михајловић, адвокат из ..., против тужене Техничке школе Зрењанин, коју заступа правобранилаштво Аутономна Покрајина Војводина из Новог Сада, ради поништаја решење, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1352/18 од 26.10.2018. године, у седници одржаној 16.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1352/18 од 26.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 661/15 од 13.03.2018. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, поништена су као незаконита решења директора тужене, и то: решење број .. од 10.09.2015. године којим је утврђено да тужилац, наставник ... групе предмета, у школској 2015/2016 години има статус запосленог са непуним радним временом од 75% радног времена; решење број ... од 03.10.2016. године којим је утврђено да тужилац, наставник ... групе предмета, у школској 2016/2017 години има статус запосленог са непуним радним временом од 75% радног времена; решење број .. од 11.09.2016. године којим је тужилац као наставник у школској 2016/2017 години задужен са укупним недељним бројем часова од 30 часова. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу парничне трошкове у износу од 232.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од осам дана под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ парничних трошкова за период од пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1352/18 од 26.10.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је у усвајајућем делу пресуда Основног суда у Зрењанину П1 661/15 од 13.03.2018. године и одбијен захтев тужиоца да се пониште као незаконита решења директора тужене број .. од 10.09.2015. године којим је утврђено да тужилац, наставник ... групе предмета, у школској 2015/2016 години има статус запосленог са непуним радним временом од 75% радног времена; број .. од 11.09.2016. године којим је тужилац као наставник у школској 2016/2017 години задужен са укупним недељним бројем од 30 часова и број .. од 03.10.2016. године којим је утврђено да тужилац, наставник ... групе предмета, у школској 2016/2017 години има статус запосленог са непуним радним временом од 75% радног времена, као и да се обавезе тужена на накнаду трошкова поступка у износу од 232.250,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 136.500,00 динара у року од осам дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Предмет је, поводом ревизије тужиоца, достављен Врховном касационом суду дана 06.03.2019. године.

Тужилац је 12.03.2019. године поднео предлог за понављање поступка из разлога предвиђеног чланом 426. став 1. тачка 10. Закона о парничном поступку.

Решењем Рев2 781/2019 од 04.07.2019. године ставом првим изреке Врховни суд је застао са поступком предлогом тужиоца за понављање поступка. Ставом другим изреке настављен је поступак по ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1352/18 од 26.10.2018. године. Ставом трећим изреке одбачена је као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1352/18 од 26.10.2018. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Одлуком Уставног суда Уж 1787/20 од 22.08.2023. године усвојена је уставна жалба тужиоца и утврђено да је ставом трећим изреке решења Врховног касационог суда Рев2 781/19 од 04. јула 2019. године подносилац уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 781/19 од 04. јула 2019. године у ставу трећем изреке и одређено да исти суд поново одлучи о ревизији подносиоца уставне жалбе изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1352/18 од 26.10.2018. године.

Поступајући по примедбама Уставног суда, Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, нити је учињена нека друга битна повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по занимању магистрал техничких наука из области ... са VII степеном стручне спреме и у радном односу код туженог од 2000-2001 а на пословима наставника стручних предмета ... струке, на основу више закључених уговора по уређивању међусобних права обавља и одговорности и анекса уговора о раду (1-11). У школској 2014/2015 годину тужилац је био ангажован као наставник у школи туженог са 65%, а у електротехничкој школи још 35% часова. Након што је у електротехничкој школи изгубио фонд часова тужени га је преузео и додао му на 65% још два часа тако да је био ангажован са 75%. Тужилац се није обраћао радној групи за попуну часова из ... групе предмета које предаје. По приговору тужиоца у погледу наставног фонда часова који је 65%, утврђено анексом број 4 (од 24.12.2014. године) просветни инспектор Градске управе Града Зрењанина, Одељења за друштвене делатности извршила је дана 09.01.2015. године ванредни инспекцијски надзор у школи туженог сачињеног на записнику од 23.01.2015. године. Утврђено је да је тужени поступао у складу са одлуком школског одбора број 01-515 и да тужиоцу, наставнику ... струке предмета који се налази на листи запосленог са које се врши преузимање са 35%, остварио право на преузимање дела норме од 10% и да је тиме тужени испоштовао одредбу члана 137. став 2. и 3. Закона о основама система образовања и васпитања, сходно делу норме која је постојала у тој установи. Решењем директора туженог о утврђивању статуса у погледу рада са пуним или непуним радним временом број .. од 10.09.2015. године утврђено је да је тужилац наставник ... струке предмета у школској 2015/2016 години и има статус запосленог са непуним радним временом од 75% радног времена. У образложењу решења наведено је да је поделом часова у школској 2015/2016 години именовани распоређен на радно место са непуним радним временом. Наведено решење тужилац је примио 23.09.2015. године. Против наведеног решења тужилац је изјавио приговор школском одбору сматрајући да исто незаконито и неправилно из разлога што у Техничкој школи у Зрењанину у прописаном року није извршено бодовање запослених са чијим радом је престала потреба, нити је донето решење којим се утврђује да је престала потреба за његовим радом, предложио је да се побијано решење .. поништи тј. укине, изврши бодовање свих запослених ... струке и да се установи који се радници за чијом потребом је престала потреба а њему утврди статус запосленог са пуним радним временом. Поводом приговора одлучено је да је исти неоснован. Закључено је да до смањења броја часова може да дође услед смањења броја ђака или сажимање одељења. Ради поништаја одлуке директора од 10.09.2015. године број ..) тужилац је поднео тужбу 19.10.2015. године. На решење од 11.09.2016. године и од 03.10.2016. године којим је утврђен фонд часова тужиоца, исти је улагао приговор, али је исти одбијен.

При овако утврђеном чињеничном стању првостепени суд је нашао да је тужбени захтев тужиоца основан. Ово из разлога што је у току поступка утврђено да тужена приликом утврђивања статуса тужиоца није испоштвала све прописе који постоји у вези

са тим, а које се односе на да је директор туженог требао сваке године да утврђује фонд часова и врши бодовање, што није учињено, па је тужбени захтев усвојио.

Другостепени суд није прихватио овако правно становиште првостепеног суда. Имао је у виду да је чланом 137. Закона о основама система образовања и васпитања предвиђено да наставнику, васпитачу и стручном сараднику сваке школске године директор решењем утврђује статус у погледу рада са пуним или непуним радним временом, научног програма, образовања и васпитања, годишњег плана рада и поделе часова за извођење наставе и других облика непосредног образовног васпитног рада са ученицима (допунски, додатни, индивидуализовани, припремни рад и друге облике рада у складу са посебним законом). Према ставу 2. тог члана прописано је да наставник, васпитач и стручни сарадник који је распоређен за део прописане норме свих облика непосредног рада са децом и ученицима, има статус запосленог са непуним радним временом. Из утврђених чињеница произилази да везано за наставнике из области ... групе предмета у којој групи тужени није био, није било смањења фонда часова и јављања технолошког вишка наставника (који су предавали из области из које и тужилац). Сходно томе није имало потребе да се врши бодовање без обзира да ли тужилац као наставник на предметима из ... струке испуњава услове за увећање норме часова. Није утврђено постојање прекорвених сати рада наставника из области ... струке, односно није било могућности да се тужиоцу обезбеди повећање норме часова (јер се то могло догодити само смањењем броја часова других наставника и до смањења броја часова других наставника може доћи или услед смањења броја ђака или сажимања одељења а никако због тога што је тужилац који је преузет из друге школе, имао норму од 35% и постао технолошки вишак. Осим тога, по оцени другостепеног суда није у надлежности суда да у поступку испитивања одлуке о висини процената ангажовања тужиоца на предметима на који је наставник код туженог приспитује и правилност утврђивања норме за наставнике на предмете на којима (у време утврђивања његовог статуса запосленог са непуним радним временом доношењем предметних решења) тужилац код туженог није био ангажован. Због тога је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца.

По оцени Врховног суда другостепени суд је правилно применио материјално право.

Према члану 137. Закона о основама система образовања и васпитања прописано је када директор решењем утврђује статус у погледу рада са пуним или непуним радним временом. Према ставу 2. истог члана прописано је да наставник, васпитач и стручни сарадник који је распоређен за део прописане норме свих облика непосредног рада са децом и ученицима, има статус запосленог са непуним радним временом. Из утврђених чињеница произилази да ниједан професор из области ... струке није имао вишак часова преко предвиђене норме (20 часова недељно), што указује на чињеницу да тужиоцу није могло бити обезбеђен додатни фонд часова које би он попуњавао без обзира што је као инжењер ... струке могао да попуњава часове из области ... струке за које је био едукован. Само у случају ако се појави вишак часова, и уколико неки од професора који има пун фонд часова превазилази тај фонд, у таквом случају би се могло сматрати да је директор био дужан да изврши бодовање и да изврши нову прераспodelу фонда часова за запослене

професоре. У овом случају то није било тј. није доказано да је постојао већи фонд часова који би могли бити додељени тужиоцу до пуног фонда часова од 75 до 100%. Правилно закључје другостепени суд да се у овом случају ради о аутономном праву директора школе и да није у надлежности суда да у поступку преиспитивања одлуке о висини процента ангажовања тужиоца на предметима на којима је наставник код туженог, може преиспитивати правилност утврђене норме за наставника на предметима на којима тужилац код туженог није био ангажован. Стога су неосновани наводи ревизије да је повређена одредба члана 136. цитираног закона јер тужилац није доказао да је за спорни период постојао фонд часова који би њему могао бити додељен тј. да је неко други од професора из ... струке имао већи фонд часова од 100% (20 часова недељно). Није спорно да је тужилац могао да предаје и друге предмете из области ... струке, што је предвиђено и самим Правилником. Међутим, услов за то је да постоји фонд часова прек 20 часова недељно коју предају други професори из те области (... струке) и у таквом случају тужиоцу је могао бити додељен још неки час на нивоу недељних часова чиме би се његова норма увећала са 75% на већи проценат. У овом случају није доказано да је постојала таква могућност.

Имајући у виду напред изнето на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић